

мърение да отвори комиссарска къща въ съдружие съ Ив. Грозевъ, но като не е можно да се сполучи този планъ, съ помощта на Наница и Аnevъ останжъ да учи фотографическото изкуство. Прѣзъ Февруарий 1869 година върнжъ се въ Браила и отворилъ фотография, което траяло 5 — 6 мѣсеки. Подиръ туй почнжъ да издава периодическо списание подъ име „Читалище“, което послѣ прѣименувалъ на „Пжтникъ“. Прѣзъ Декемврий отишълъ въ Болградъ и издалъ първите четири броя отъ „Пжтникъ“, върнжъ се въ Браила, кѫдѣто искаралъ „Пжтникъ“ до брой 10-й, а подиръ го спрѣль, защото нѣмалъ срѣства, а абонатите не сѫ му платили, слѣдъ което почнжъ да дава частни уроци, което се е продължило до Ноемврий 1870 година. Веднага слѣдъ това постѫпилъ за учителъ въ Браилското българско училище, гдѣто е учителствувалъ до 1873 година. Подиръ условилъ се за учителъ въ Тулча, но не е отишълъ, защото турското правителство го е гонило, понеже Запряновъ въ Турско е дохождалъ като комита и ако не се лъжемъ съ четата на Хаджи Димитра. Въ Конгасъ (Бесарабия) е учителствувалъ двѣ години, слѣдъ като се е спрѣль въ Браила. Въ 1876 година е ходилъ въ Русия, събиравъ е отъ частни лица и дружества дрѣхи, обуща и пр. и ги е раздавалъ на Българските опълченци по Влашко, които сѫ се връщали отъ Сърбия. Въ време на Русско-Турската война биль е прѣводчикъ въ руската армия. Слѣдъ освобождението биль назначенъ за прѣдсѣдатель на Хасковския Административенъ Съвѣтъ и на 29-й Мартъ 1879 година е умрѣлъ въ Хасково. Слѣдъ смъртъта си Запряновъ оставилъ жена си съ дѣти момичета, които се поминуватъ съ печсия отъ държавата.

Понеже неможахъ да видим нито единъ брой отъ „Запряновия“ „Петникъ“, немогж да кажж нищо за программата му. Но и този брой е излязъл във въвеждането на „Свобода“.